

זֶהר שִׁיר הַשִּׁירִים

ממשלת שרי האומות שלא ישלמו בישראל בשעה שהוקם המשכן, 'וקול התור נשמע בארצנו', זו ארץ שלמטה שירשו ישראל על ידי יהושע, איזה הוא קול התור, זה הוא תייר העליון¹³⁸, שנודווג עמה כאשר בנה שלמה בית המקדש למטה, ואז נתעמר הקדוש ברוך הוא בכרתיו כחתן בכלה, כמו שכתוב "צאנה וראינה פנות ציון במקלך שלמה וגו'", בספר האגדות אומר קול התור זו תורה שבעל פה, כי התורה שבכתב נקראת תורה סתם, תורה שבעל פה נקראת תור, כמו שכתוב ויקר ויקרא, זה בשלימות והשנית לא כן, ואני דורש כמו שנתבאר וכך הוא: (זוהר חלק ג-ד):

כשנברא האדם כל הכוחות של הארץ נתגלו

רבי חייא אמר "הנצנים נראו בארץ". כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, נתן בארץ כל הכח הראוי לה, הכל היה בארץ, ולא הוציאה פירות בעולם עד שנברא האדם, כיון שנברא האדם הכל נתגלה בעולם, והארץ גלתה פירותיה וכחותיה שנממנו בה, כדמיון זה השמים לא נתנו הכחות לארץ עד שבא האדם, זהו שכתוב "וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וגו' כי לא המטיר וגו' ואדם אין לעבד את האדמה" (בראשית ב, ה), צפונים היו כל אותן התולדות ולא נתגלו, ושמים נעצרו שלא המטירו על הארץ, לפי שאדם אין, שעוד לא נמצא ולא נברא, והכל נתעכב

כתלים להסתכל ולהשגיח בין חרכי הכותל עליהם, כיון שרואה אותם מתחיל לבכות, זהו שכתוב "דומה דודי לצבי או לעפר האילים", לקפץ מן כותל לגג ומן גג לכותל, "הנה זה עומד אחר פתלנו", בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, "משגיח מן החלונות מציץ מן התרפים", להסתכל ולהשגיח עליהם: (זוהר חלק ג-קיד):

מעולם לא זזה שכינה מכותל המערבי

עוד אמר רבי יצחק "הנה זה עומד אחר פתלנו", זה כותל מערבי של בית המקדש, שאמר רבי יהודה מעולם לא זזה השכינה מכותל מערבי של בית המקדש: (ז"ג שמות ה): "משגיח מן החלונות מציץ מן התרפים", אמר רבי שמעון אלו הם החלונות של העינים ואזנים ונקבי החוטם והפה: (זוהר חלק ב-קיו):

השראת השכינה במשכן ובמקדש

"הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו". אמר רבי שמעון, מקרא זה יש לעיין בו, כיון שכתוב "נראו בארץ" מדוע כתב "נשמע בארצנו", שהרי בארץ אחת די, אלא הנצנים אלו הם הנטיעות שעקרון הקדוש ברוך הוא ונטען במקום אחר¹³⁹, ונתגדלו כהנטיעות שמוציאים פרחים, "נראו בארץ", שארץ הזאת נתברכת מהם כראוי, ואיזו היא זו ארץ הקדושה ארץ העליונה, זאת היא ארץ בודאי, "עת הזמיר הגיע", העת לעקור

זו זוהר

המקדש בימי שלמה היה הזיווג של תפארת ומלכות בשלמות ביותר גדול.

צח. אפשר כונתו על עין ז' מלכין דמיתו עד וימלך הדר, שנשאר ההתקיימות במדת המלכות שנקראת ארץ העליונה.
צט. זה התפארת כח הקול, והמלכות כח הדבור, ובבנין בית